

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 22. Iratus etiam animæ alterius exitium struit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](#)

ſa metuuntur. Sed metuuntur ab ijs, qui in Christi ſchola nondum didicerunt vitam contemnere. Christus aliter docuit, cum di-
xit: *Nolite timere eos, qui occidunt corpus, ani-
mam autem non poſſunt occidere: ſed potius time-
te eum, qui poſteſt & animam, & corpus perdeſſe
in gehennam.* Certe multò æquius eſt, hunc timere; qui utique eſt Deus iuſtissimè eos ap- plaudens in Acherontem, qui illum non ti- ment. Suprema hæc eſt poſteſtaſ, neque com- petit, niſi supremo iudici, ſoli, de jure, ter-ribili & metuendo.

Matth.
10. 28.

Affectant tamen eam poſteſtatem, quos ira facit iſfanos. Nam ita nonnulli odijs exar- descunt, vt, contra jus & fas, tentent, eo- rum, quos occiſiſſimos volunt, & animam, & corpus perdeſſe in gehennam: neque ten- tent tantūm, verūm etiam reipsa faciant. An non hi meritò timendi, fugiendi, execrandi? Si enim melius eſt habitare, in terra deſerta, quam cum muliere rixosa & iracunda, quis cum non declinet, qui non verba tantūm in- gerit, nec rixas modò commouet, vt mulier, ſed etiam necem meditatur; & quidem ita meditatur, vt non ſi contentus occidere cor- pus, niſi vna & animam perdat in gehennam? Quantæ iræ vindicta eſt, in homine, hominē ciuidem

XXII.
IRATVS
ETIAM
ANIMAS
ALTER VS
EXITIVM
STRVIT.
Prou. 21.
19.

eiusdem secum naturæ, & ad eandem secum
Dei similitudinem factum, non hac mortali
duntaxat vita priuare sed etiam vita priuare
sempiterna, eumque mittere ad Orcum, &
ignes semper arsuros? Et tamen hoc faciunt
multi, velut Tisiphone, aut Alecto aliqua, fu-
riati, non jam cacodæmonū imitatores tan-
tum, sed etiam cacodæmones ipsi. Vultis &
huius rei exemplum? Innumera sunt quoti-
die eorum, qui nihil pensi habent, siue ad
cœlum, siue ad Orcum ituros occidunt. Quin
eo crescent odia, vt cum morte conentur
alteri inferre æterna supplicia, nullum vindic-
æ genus sufficiens arbitrantes, nisi quod sit
summum, & quodammodo infinitum. De
quo tam atroci, & verè diabolicæ malitia
odio historiam sive, non homine dignam ac-
cipite.

XXIII.

IRAE
SYMMÆ
EXEM-
PLVM.

Chapitre
dishui-
stume &
Ioan. Bo-
din. in
dæmono-

In libro enim Gallico, cuius titulus est:
Traitte préparate al' apologie pour Herodote, re-
censet author facinus, de Italo quodā, quale
vix credi potest, hominem cogitasse, multò
minùs, exuta omni humanitate, perfecisse.
Hunc Italum (Bodinus Mediolanensem vo-
cat) author ait, cum homine diu admodum
familiari in dissidium venisse. Illud, cùm pau-
latim glisceret, in odium excreuit capitale.
Magna